

[Rager.]

Dages Ferie. Har han netop været beskæftiget 12 Maaneder i offentlig Virksomhed og derefter kommer i privat Virksomhed, har han ikke en rød Øre med til Ferien.

Jeg vil gerne spørge Ministeren: Opretholdes saa Forpligtelsen for private Firmaer? Og endvidere: Vil Ministeren ikke være tilbøjelig til at faa denne Lakune i Loven stoppet? Der er al mulig Grund til at tro, at Socialministeriet er meget velvilligt indstillet over for dette Spørgsmaal, men der er paa den anden Side ogsaa Grund til at tro, at der er andre Ministerier, som med mindre Velvilje vil se paa de Henstillinger, der nu maatte komme fra Socialministeriet, om at opfylde Loven paa rimelig Maade, uanset at de paagældende Personer ikke falder ind under Loven.

Der er et andet Problem, jeg gerne vil berøre ved samme Lejlighed. Da vi i sin Tid vedtog Luftbeskyttelseslovene, gjorde vi Oplydelsen af visse Forpligtelser til et borgerligt Ombud, og det gjorde vi ud fra de Forudsætninger, som dengang forelaa, og i det Omfang, som man dengang mente at de paagældende Forpligtelser vel kunde føre med sig. Men det kan ikke nægtes, at efterhaanden som man har krævet, at der skal være en ret omfattende Luftværnsordning alle Steder, hvor der er beskæftiget mindst 75 Personer, begynder dette at blive noget, der lægger store Byrder paa dem, der udtages til denne Luftværnstjeneste. Det viste sig da ogsaa, at i Praksis kunde man ikke gennemføre det. Dette borgerlige Ombud vægrede Folk sig ved at opfylde, og man kan forstaa det. Det førte til, at Arbejdsministeren førte nogle Forhandlinger med Arbejdsgiverforeningen og De samvirkende Fagforbund, hvorunder der blev truffet en Ordning mellem disse Organisationer, og i Henhold dertil udbetales der nu dem, paa hvem dette borgerlige Ombud hviler saa haardt, en, ikke rimelig, men dog passende Godtgørelse, en Godtgørelse, som i hvert Fald de paagældende har akkviesceret ved.

Nu skulde man tro, at med denne Ordning var alt blevet saare godt, men desværre, jeg er bange for, at vi er kommet fra Dynen og i Halmen. Forholdet er nemlig det, at det er jo ikke Enkeltvirksomheder paa 75 Mand, hos hvem der skal etableres Luftbeskyttelse, næh, inden for alle Ejendomme eller Komplekser, hvor der i det hele er beskæftiget mindst 75 Personer, skal der etableres

saadant Luftværn, og det vil sige, at det mange Steder er en Opgave, der paa-hviler en Række mindre Virksomheder. I disse Virksomheder kan der saa være nogle, hvis Ledere er Medlemmer af Arbejdsgiverforeningen, og hvor de arbejdende er Medlemmer af De samvirkende Fagforbund, og saa falder de ind under den før nævnte Aftale. Men der kan i særdeles mange Tilfælde være Virksomheder, hvis Ledere og hvis beskæftigede Personale ikke er organiseret noget af Stederne — det er f. Eks. meget ofte Tilfældet i Sagførervirksomheder, Forsikringsvirksomheder o. s. v.

Nu er der altsaa opstaaet den efter min Mening ikke holdbare Situation, at man i en Ejendom kan have udpeget en 12—14 Mennesker til Luftværnstjeneste, og af dem bliver nogle honoreret, og andre bliver det ikke. De, der er honoreret, siger: Ja, der kan I se, I skulde være organiseret, det er vi. Og de andre siger: Ja, det kan da ikke være Statens Opgave ved en saadan Lejlighed at sørge for, at der gives de organiserede mere end de andre. Saa der er ret tilspidsede Diskussioner hist og her paa dette Grundlag.

Mig forekommer det naturligt, at en Lov maa overholdes, saa længe den bestaar, og at det paa den anden Side er forkert af Administrationen, naar den lader Tiden løbe fra en Lov. Altsaa, Loven burde have været ændret, men bedre sent end aldrig. Jeg mener, at denne Lov maa ændres, og ændres hurtigst muligt. Man har aldrig tænkt sig som borgerligt Ombud at lægge saadanne Byrder paa Folk som dem, der nu bliver lagt. Det er kun naturligt, at det bliver honoreret, men det er forkert, at der ikke er truffet en saadan Ordning, at det bliver honoreret ens for alle, de være saa organiserede eller uorganiserede. Dette vil jeg henstille maa blive rettet hellere i Dag end i Morgen.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Laurits Pedersen har Ordet for en kort Bemærkning.

Laurits Pedersen: Det ærede Medlem Hr. Valdemar Thomsen har nu paa sit eget blomstrende Sprog givet Udtryk for sin Utilfredshed med Valgets Udfald — det er jo den korte Essens af hans lange Tale. Han gav ogsaa Udtryk for sin Utilfredshed med, at vi her i Danmark ikke har et stort Bondeparti, saadan som de har det i nogle af de andre nordiske Lande. Jeg tror nu nok, han skal søge